

Shabbat Pesach

16 April 2022/15 Nisan 5782

First Scroll

Exodus 12:37-51

(37) The Israelites journeyed from Rameses to Succoth, about six hundred thousand fighting men on foot, aside from noncombatants. (38) Moreover, a mixed multitude went up with them, and very much livestock, both flocks and herds. (39) And they baked unleavened cakes of the dough that they had taken out of Egypt, for it was not leavened, since they had been driven out of Egypt and could not delay; nor had they prepared any provisions for themselves. (40) The length of time that the Israelites lived in Egypt was four hundred and thirty years; (41) at the end of the four hundred and thirtieth year, to the very day, all the ranks of יהוה departed from the land of Egypt. (42) That was for יהוה a night of vigil to bring them out of the land of Egypt; that same night is יהוה's, one of vigil for all the children of Israel throughout the ages. (43) יהוה said to Moses and Aaron: This is the law of the passover offering: No foreigner shall eat of it. (44) But any

שמות י"ב: ל"ז-נ"א

(לז) ויסעו בני ישראל מרעמסס ספתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: (לח) וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: (לט) ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ פיגרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: (מ) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: (מא) ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: (מב) ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל

householder's purchased male slave may eat of it once he has been circumcised. (45) No bound or hired laborer shall eat of it. (46) It shall be eaten in one house: you shall not take any of the flesh outside the house; nor shall you break a bone of it. (47) The whole community of Israel shall offer it. (48) If a male stranger who dwells with you would offer the passover to יהוה, all his males must be circumcised; then he shall be admitted to offer it; he shall then be as a citizen of the country. But no uncircumcised man may eat of it. (49) There shall be one law for the citizen and for the stranger who dwells among you. (50) And all the Israelites did so; as יהוה had commanded Moses and Aaron, so they did. (51) That very day יהוה freed the Israelites from the land of Egypt, troop by troop.

לְדֹרֹתָם: {פ}

(מג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח כָּל־בְּרִינְכֶם לֹא־
יֵאכַל בּוֹ: (מד) וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת־
כֶּסֶף וּמִלְתָּה אֹתוֹ אַזּוֹ יֵאכַל בּוֹ:
(מה) תּוֹשֵׁב וְשָׂכִיר לֹא־יֵאכַל בּוֹ:
(מו) בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל לֹא־תוֹצִיא
מִן־הַבַּיִת מִן־הַבֶּשֶׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא־
תִשְׁבְּרוּבוֹ: (מז) כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל
יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: (מח) וְכִי־לְגֹר אֶתְּךָ גֵר
וְעִשָׂה פֶסַח לִיהוָה הַמּוֹל לּוֹ כָּל־זָכָר
וְאִזּוֹ יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ וְהָיָה כְּאִזְרַח
הָאָרֶץ וְכָל־עֶרְל לֹא־יֵאכַל בּוֹ: (מט)
תּוֹרָה אַחַת יְהִיָּה לְאִזְרַח וְלְגֵר הַגֵּר
בְּתוֹכְכֶם: (נ) וַיַּעֲשׂוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־
אַהֲרֹן כִּן עָשׂוּ: {ס} (נא) וַיְהִי
בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־
צְבָאָתָם: {פ}

Second Scroll

Deuteronomy 8:10-18

(10) When you have eaten your fill, give thanks to your God יהוה for the good land given to you. (11) Take care lest you forget your God יהוה and fail to keep the divine commandments, rules, and laws which I enjoin upon you today. (12) When you have eaten your fill, and have built fine houses to live in, (13) and your herds and flocks have multiplied, and your silver and gold have increased, and everything you own has prospered, (14) beware lest your heart grow haughty and you forget your God יהוה —who freed you from the land of Egypt, the house of bondage; (15) who led you through the great and terrible wilderness with its *seraph* serpents and scorpions, a parched land with no water in it, who brought forth water for you from the flinty rock; (16) who fed you in the wilderness with manna, which your ancestors had never known, in order to test you by hardships only to benefit you in the end— (17) and you say to yourselves, “My own power and the might of my own hand have won this wealth for me.” (18) Remember that it is your God יהוה who gives you the power to get wealth, in fulfillment of the covenant made on oath with your fathers, as is still the case.

דברים ח' :י-י"ח

(י) וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה
 אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ : (יא) הִשְׁמַר לְךָ פֶּן־
 תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי
 שָׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם : (יב) פֶּן־
 תֹּאכַל וְשָׂבַעְתָּ וּבַתִּים טַבִּים
 תִּבְנֶה וַיִּשְׂבַּתָּ : (יג) וּבָקַרְךָ
 וְצֹאֲנֶךָ יִרְבּוּ וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה־
 לְךָ וְכָל אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה : (יד) וְרַם
 לְבַבְךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת
 עַבְדִּים : (טו) הַמוֹלִיכְךָ בַּמִּדְבָּר |
 הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נָחַשׁ | שָׂרָף וְעַקְרָב
 וְצִמְאוֹן אֲשֶׁר אֵין־מַיִם הַמוֹצִיא
 לְךָ מַיִם מִצּוֹר הַחֲלָמִישׁ : (טז)
 הַמֵּאֲכִלְךָ מִן־בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא־
 יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עֲנֹתְךָ וּלְמַעַן
 נִסְתָּךָ לְהִיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתְךָ : (יז)
 וְאָמַרְתָּ בְּלִבְבְּךָ כַּחֲלִי וְעֵצִים יָדִי
 עָשָׂה לִי אֶת־הַחֵיל הַזֶּה : (יח)
 וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא
 הֵנִיחָ לְךָ כָּח לַעֲשׂוֹת חֵיל לְמַעַן
 הִקִּים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע
 לְאַבְתָּיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה : { פ }

Haftarah

Ezekiel 37:1-14

(1) The hand of Adonai came upon me. He took me out by the spirit of Adonai and set me down in the valley. It was full of bones. (2) He led me all around them; there were very many of them spread over the valley, and they were very dry. (3) He said to me, "O mortal, can these bones live again?" I replied, "O Adonai GOD, only You know." (4) And He said to me, "Prophecy over these bones and say to them: O dry bones, hear the word of Adonai! (5) Thus said Adonai GOD to these bones: I will cause breath to enter you and you shall live again. (6) I will lay sinews upon you, and cover you with flesh, and form skin over you. And I will put breath into you, and you shall live again. And you shall know that I am Adonai!" (7) I prophesied as I had been commanded. And while I was prophesying, suddenly there was a sound of rattling, and the bones came together, bone to matching bone. (8) I looked, and there were sinews on them, and flesh had grown, and skin had formed over them; but there was no breath in them. (9) Then He said to me, "Prophecy to the breath, prophesy, O mortal! Say to the breath: Thus

יחזקאל ל"ז: א'-י"ד

(א) הִיָּתָה עָלַי יְדִי־הַזֶּה וַיּוֹצֵאֲנִי
 בְּרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבְּקָעָה
 וְהִיא מְלֵאָה עַצְמוֹת: (ב) וְהֶעֱבִירָנִי
 עֲלֵיהֶם סָבִיב | סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת
 מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבְּקָעָה וְהִנֵּה יְבֹשׁוֹת
 מְאֹד: (ג) וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרוּאָדָם
 הֲתַחְיֶינָה הָעַצְמוֹת הָאֵלֶּה וְאֹמַר
 אֲדַנִּי יְהוָה אַתָּה יִדְעָתָּ: (ד) וַיֹּאמֶר
 אֵלַי הַנְּבֵא עַל־הָעַצְמוֹת הָאֵלֶּה
 וְאֹמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעַצְמוֹת הַיְבֹשׁוֹת
 שְׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה: (ה) כֹּה אָמַר אֲדַנִּי
 יְהוָה לָעַצְמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי
 מְבִיא בְּכֶם רוּחַ וְחִייתֶם: (ו) וְנָתַתִּי
 עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהֶעֱלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר
 וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְּכֶם
 רוּחַ וְחִייתֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה:
 (ז) וַנְּבֵאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיְהִי־קוֹל
 כְּהִנְבְּאֵל וְהִנֵּה־רֹעֵשׂ וַתִּקְרְבוּ עַצְמוֹת
 עֶצֶם אֶל־עֶצְמוֹ: (ח) וַרְאִיתִי וְהִנֵּה־
 עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרָם

said Adonai GOD: Come, O breath, from the four winds, and breathe into these slain, that they may live again.” (10) I prophesied as He commanded me. The breath entered them, and they came to life and stood up on their feet, a vast multitude. (11) And He said to me, “O mortal, these bones are the whole House of Israel. They say, ‘Our bones are dried up, our hope is gone; we are doomed.’ (12) Prophecy, therefore, and say to them: Thus said Adonai GOD: I am going to open your graves and lift you out of the graves, O My people, and bring you to the land of Israel. (13) You shall know, O My people, that I am Adonai, when I have opened your graves and lifted you out of your graves. (14) I will put My breath into you and you shall live again, and I will set you upon your own soil. Then you shall know that I Adonai have spoken and have acted”—declares Adonai.

עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמַעְלָה וְרוּחַ אֵין
 בָּהֶם: (ט) וַיֹּאמֶר אֵלֵי הַנְּבִיא אֶל־
 הָרוּחַ הַנְּבִיא בְּרֹאֲדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־
 הָרוּחַ {ס} כֹּה־אָמַר | אֲדַגֵּי
 יְהוָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הָרוּחַ
 וּפְחִי בַהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲיוּ: (י)
 וְהַנְּבִיאֲתִי כַּאֲשֶׁר צָוִי וַתְּבוֹא בָהֶם
 הָרוּחַ וַיַּחֲיוּ וַיַּעֲמְדוּ עַל־רַגְלֵיהֶם חֵיל
 גָּדוֹל מֵאֲדָמָאֵד: (יא) וַיֹּאמֶר אֵלֵי
 בְּרֹאֲדָם הֲעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית
 יִשְׂרָאֵל הֲמָה הִנֵּה אֲמָרִים יִבְשׁוּ
 עֲצָמוֹתַיִנוּ וְאַבְדָּה תִקְוַתֵּנוּ נִגְזַרְנוּ
 לָנוּ: (יב) לָכֵן הַנְּבִיא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
 כֹּה־אָמַר אֲדַגֵּי יְהוָה הִנֵּה אֲנִי פֹתַח
 אֶת־קְבֻרוֹתֵיכֶם וְהֵעֲלִיתִי אֶתְכֶם
 מִקְבֻרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם
 אֶל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל: (יג) וַיִּדְעַתֶּם כִּי־
 אֲנִי יְהוָה בְּפֹתַחִי אֶת־קְבֻרוֹתֵיכֶם
 וּבְהֵעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקְבֻרוֹתֵיכֶם
 עִמִּי: (יד) וְנָתַתִּי רוּחִי בְכֶם וַחֲיִיתֶם
 וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל־אֲדָמַתְכֶם
 וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי
 וַעֲשִׂיתִי נְאֻם־יְהוָה: {פ}